

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5193

гр. София, 23.07.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 23.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

като разгледа дело номер **7081** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Производството е започнало по искане на ответника Изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, чрез процесуалния си представител юрк. С., с молба от 17.06.2013г. за изменение на решение № 3857 от 10.06.2013г. по адм.д. № 7081/2012г., АССГ, 37 състав в частта му за разноските. Искането за изменение на решението е подаде в срока по чл. 248 ал. 1 от ГПК и се явява допустимо. Жалбоподателят в производството А. С. е уведомена за направеното искане за изменение на решението в частта по разноските съответно и представя становище за неоснователност на искането.

Разгледано по същество искането се явява неоснователно по следващите съображения.

Най – напред в съдебното решение № 3857 от 10.06.2013 по адм.д. № 7081/2012г. съдът е изложил съображения относно това защо не е уважил възражението на ответника за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение в размер на 700 лв. Предвид обаче искането за изменение на решението в тази му част, което по съществото си представлява искане за преразглеждане на решението в тази част, съдът намира, че следва да изложи допълнителни мотиви. Съгласно чл. 143 ал. 1 от АПК при отмяна на административния акт подателят на жалбата има право на разноси в размер на направените от него по производството както и направените от него разноси за ползването на адвокатска защита от един адвокат. В конкретния случай жалбоподателката е ползвала двама процесуални представители, но от представения по делото договор за правна помощ е видно, че е уговорено общо възнаграждение и на тях общо им е изплатено уговореното възнаграждение. На второ място съгласно чл. 36 ал. 2 от Закона за адвокатурата, към който препраща и АПК и чл. 78 ал. 5 от ГПК „Размерът на възнаграждението се определя в договор между

адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа”. Видно от посочената разпоредба уговореното възнаграждение не може да бъде по – малко от предвидения минимален размер по Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По отношение обаче на горния праг няма ограничение и съобразно чл. 36 от ЗА той се съобразява със сключения договор между адвокат и клиент и следва обаче да бъде справедлив и обоснован, като по аргумент от чл. 78 ал. 5 от ГПК същият следва да е съобразен с фактическата и правната сложност на спора, по който е осъществено представителство. В конкретния случай съдът намира, че фактическата сложност на делото, а именно това, че се отнася за искане за отмяна на одобрена кадастрална карта и нанасяне на имот, който е възстановен с решение на ПК и по отношение на който е било необходимо да се установи идетичност и съответствие със сега съществуващите имоти и по отношение на който следва да се съобразят и последващи налични нанасяния в кадастъра, както и съществуващи регулации, разкрива по – висока както фактическа, така и правна сложност. В тази връзка съдът и в постановеното съдебно решение е намерил, че договореният размер на адвокатското възнаграждение от 700 лв. е бил обоснован и справедлив.

Следва да се посочи и че разпоредбата на § 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. предвижда, че „в случаите на [чл. 78, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс](#) присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнагражденията, посочени в тази наредба”, а трикратния размер по наредбата е 450 лв. Посоченият § 2 обаче отново не посочва горен таван на възнаграждението, а посочва долния праг, под който не може и не би следвало да се слезе при направено възражение за прекомерност, т.е. същият е неотносим към преценката за справедливост и обоснованост на договореното адвокатско възнаграждение, т.е. неотносим е по отношение на горната граница.

Във връзка с горното настоящият състав намира, че постановеното на 10.06.2013г. решение № 3857 по адм.д. № 7081 по описа за 2012г. не следва да бъде изменено в частта по разноските, поради и което искането в тази връзка се явява неоснователно.

Във връзка с горното и на основание чл. 248 ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане на ответника Изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, чрез процесуалния си представител юрк. С., по молба от 17.06.2013г. за изменение на решение № 3857 от 10.06.2013г. по адм.д. № 7081/2012г., АССГ, 37 състав в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда, по който подлежи на обжалване решението, а именно с частна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

